

Editorial

L'obscuritat de la política

La ciutadania sap que quan s'acosten unes eleccions poden esdevenir-se moviments polítics inesperats. Ho sap i ho té acceptat. Com també s'accepta que la classe política moduli els missatges i les propostes en funció del moment i de la conveniència. Però tot té un límit; la ductilitat de les paraules i de les persones, també. La proposta que dijous va formular el president d'Andorra pel Canvi, **Eusebi Nomen**, al principal grup de l'oposició, la Coalició Reformista, traspasa tots aquests límits. Proposar una coalició electoral –ni que només sigui en les candida-

tures parroquials– no sobre la constatació d'unes necessitats concretes, sobre unes propostes o sobre unes idees, sinó simplement per anar contra els socialdemòcrates i amb el pressupost com a moneda de canvi, és simplement una obscuritat.

Cert és que el mateix president d'ApC va matisar el missatge, però això no és el que van entendre –segons sembla– els liberals i els reformistes. El president del PLA afirma-va ahir que la proposta de Nomen naixia de la constatació següent: per anar a unes eleccions que les guanyi el PS, més val no anar-hi... i deixar que la legislatura continuï ago-

nitzant, és clar. És impropri d'un partit amb la trajectòria, la història i els èxits del PLA rebaixar-se a aquest tipus de negociacions.

Des d'aquestes pàgines hem defensat des de fa temps que aquesta és una legislatura esgotada i que cal donar-li la sortida més digna possible per l'interès de tots. Pensàvem que, com a mínim, en aquest punt hi ha-

ELS PACTES ES FAN A FAVOR D'IDEES I DE PROJECTES, NO NOMÉS EN CONTRA D'ALGÚ

via un cert consens transversal. Però sembla que per a l'ApC i al PLA les coses no són així, com a mínim des de dijous al vespre.

També hem defensat en reiterades ocasions que la política s'ha d'orga-

nitzar en partits. Els partits polítics són com els impostos: a ningú li entusiasmen, però són necessaris. Construir una alternativa als socialdemòcrates és la primera obligació dels que estan asseguts als bancs de l'oposició, però sembla que alguns hagin oblidat que el centredreta va governar durant anys aquest país gràcies a estar estructurat en un partit d'abast nacional.

Si fem un exercici de política ficció i imaginem que ApC, el PLA, el PRA i alguns independents s'uneixen sota aquesta fórmula que proposa **Nomen**. Imaginem que guanyen les eleccions i arriben a governar. ¿I aleshores, què? ¿Es mereix Andorra ser governada per una coalició integrada per la suma d'una plataforma i una altra coalició que a la vegada integra dos partits i diversos independents? Esperem que la improvisació doni pas al seny, que a les eleccions concorrin partits amb projectes i programes clars, que guanyi el millor i que sàpiga pactar.

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes exposen postures personals.*